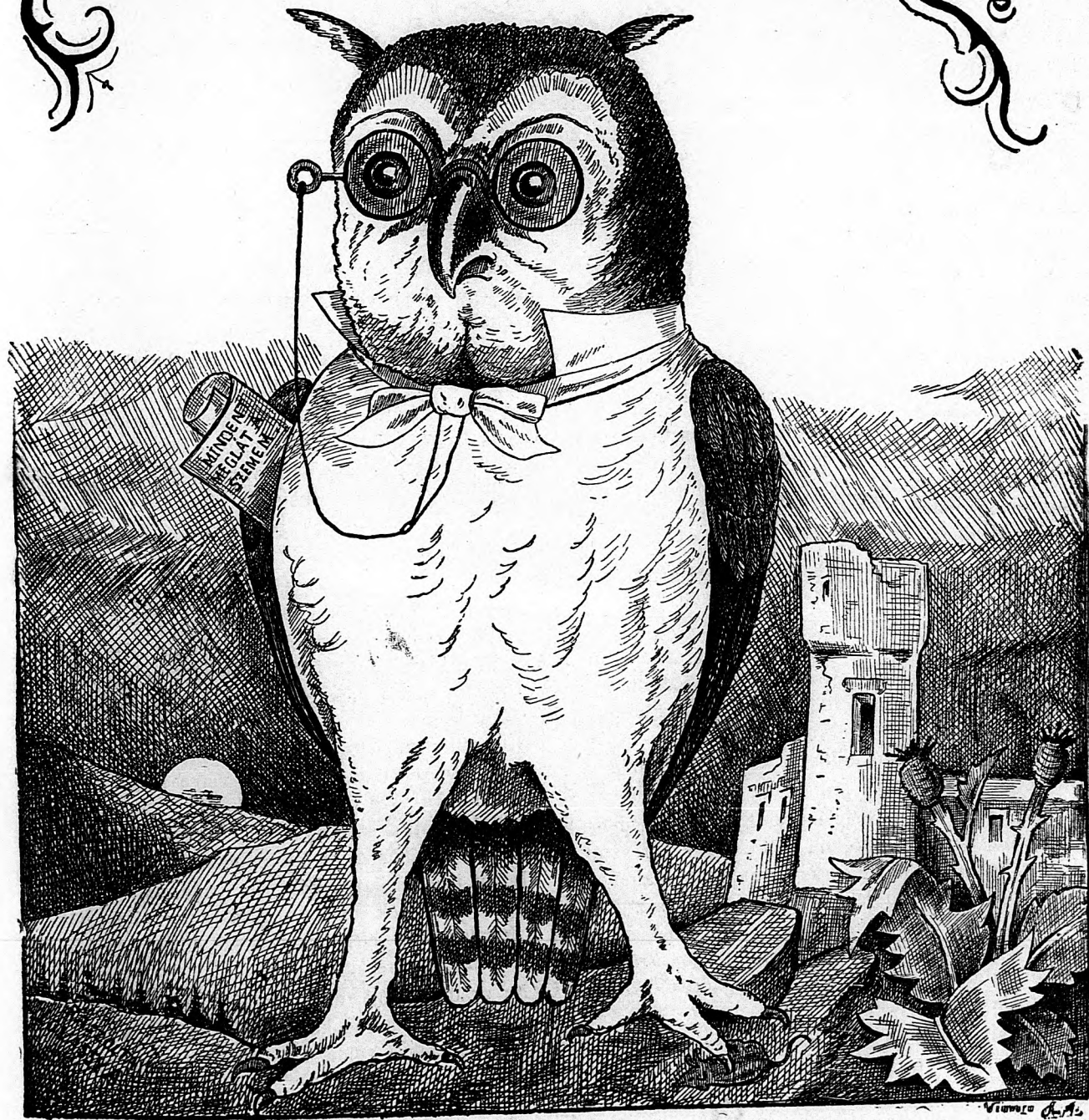

BACOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	irt.
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

KARÁCSONYKOR.

Messze messze, távol keleten,
Csillag ragyog Betlehem felett;
Angyal sereg hirdeti: hozsánna!
A Megváltó im megszületett.

Tisztos aggok, napkeleti bölcsek
Gyülekeznek a jászol körül;
Térdre rognak a nagy csudát látva,
Könyük csordul, de szívük örül.

Égi fénytől aranyos a jászol;
De sötét lesz és a fellegen
Titkos szavak tűz betűje lángol:
A te sorod gyötrő küzdelem.

Így lesz s így volt évezredek óta,
Megváltónk sem kerülte ki ezt;
Küzdött, fáradt, emberek üdvéért
S jutalma lett tövis és kereszt.

L. A.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XL.

I V Á N Y I Ö D Ö N.

Mottó: Hol az olló komámasszony?

Most megjárta a «Nagyvárad» szerkesztője, csak ma fogja megtudni, hogy a «Bagoly» körme közé került. Dehát úgy illik, hogy a «Szabadság» után jöjjön a másik ujság: Rácz Mihály után rukkoljon be Iványi Ödön.

Sietni kell ezekkel az emberekkel, mert nemsokára hűvösre kerülnek és akkor nehéz lesz őket kivájni a mély tömlőcz fenekéről.

Bizony sajtóperes világot élünk, de azért csak búsuljon a kinek baja van, mi nem szomorkodunk.

Nem bizony mi! Kinevetjük a kesergő ujságcsinálókat.

Különben Iványi nem annyira keserű, mint inkább savanyu természetű.

Komoly, mint egy özvegy moly. Nem csoda, mert sok viharon, nagy zivatarokon ment ő már keresztül.

Hamar beállott abba a fásasztó, zakatoló malomba, mely koptatja, nyövi a lelket, a szívet, kifárasztja az agyvelőt.

Mint süldő gyermek ujságiróvá lett; a Podhraszky Rezső főtisztelendő úr virgácsa elől az öreg «Bihar» szárnyai alá menekült.

Hej, jó világ volt akkor a szerkesztőségben. Riskó Sándor bátyánk volt a felelős; ő tanította, oktatta az ifjuságot a tollforgatásra.

Dehát a vén «Bihar» is neki gyengült az idők járásától és a szabadelvű párt oldalba rugta a derék ujságot.

Riskó bátyánk ellökte magától a gyeplőt és ifju Gyalokay Lajos lett a szerkesztő.

Iványi akkor is helyt állott; sőt midőn az ujságnak egy alkalommal kellemetlensége volt, meg is duellált.

Ekkor kapott a képére egy olyan hatalmas vágást, hogy piczi piros szája a füléig ért.

A török szultán udvari orvossa, doktor Spitzer varrta össze a sebzett ujságcsináló bőrét, még pedig úgy, hogy az alsó ajakát a vakszeméhez a felső ajakát pedig az Ádamesutkájához férezelte.

Dr. Fuchs bontotta ki az öltéseket és annyira a mennyire rendbe szedte a fiatal közvélemény ábrázatát.

Alig hogy felgyógyult Iványi Ödön, becsukták.

Majd három hónapig ette Váczon a rabkenyeret és midőn kiszabadult, felment Budapestre.

De nem izlett neki a fővárosi élet és leugrott Aradra,

Itt azután elővette a képzelődés.

Mikor viszontlátta a ménesi veres bort, kétségbe esett, hogy a vére ömlik a torkán.

Halálra vált a szegény fiú. Elővette a világfájdalom és ijedtében elment telelni Arcóba.

Innen irta azokat a köhögős, panaszos tárczákat, melyen annyi sok ábrándos kisasszony pityergett.

Mindenki azt hitte, hogy a szegény ember aszalva jön haza Olaszországból.

Az aradi szabója, mikor az új ruháit küldte utánna olyan furulya nadrágokat csinált, hogy a pipaszáron is feszesen állott volna az; váltig irta Iványi a derék szabómesternek, hogy ne sajnálja a posztót és eressze meg egy kicsit az ollót.

Mindenkit meglepett, midőn a sorvadó beteg visszatért.

Ugy nézett ki, mint egy hentes legény; földhöz vágta volna az a legerősebb talját, Caravatti Pietrót is.

Iványi Ödön.

Rengett Iványi Ödönön a háj és büszke volt a poczakjára.

Az idén ismét visszakerült mihozzánk, magával hozta a képzelődését, meg az ő jobb kezét a kis *Sass* Edét.

Olyan neki ez a mozgékony ügyes ember, mint a Persa császárnak az a kis elkényeztetett basája,

Ahoz van kötve az ő szerencséje, boldogsága, kalálaja.

Pedig két ellentét; tűz és víz ez a pár ember.

Iványi mogorva, mint egy borz, *Sass* Ede vidám, mint a menyét. *Ödön* ur soha sem tánczol, *Ede* ur billeg, mint a ezinke, a bús *Juvenál* nőgyűlölő, a kis *Flott* rajong a nőkért, a főszerkesztő csak a marseillest tudja hibás, repedt hangon eldalolni, a segéd szerkesztő pedig valóságos *Odry* Lehel miniatúr kiadásban.

Más a természetük, más a gusztusuk, egyik a véres hurkát, másik a habkókot szereti; emez felfelé fésüli a haját, amaz pedig lesimitja.

És mégis úgy szeretik, úgy ragaszkodnak ők egymáshoz, mint a papiroshoz az apró betű.

Kijelentjük ez alkalommal azt is, hogy midőn tudtukun kívül, ilyen furfangos módon kifiguráztuk őket, bizony hibát is követtünk el, mert mai képünkön egyik sincs eléggé eltalálva. *Iványi* Ödön nincs olyan szép, *Sass* Ede pedig százszorta bájosabb, ezerszerre szebb; hanem a szerkesztőségi nagy olló, az élethűen van lepingálva.

De azért adjon a kis *Jézus* nekik *sők* elfizetőd, *kevés* sajtóhibát és boldog ünnepeket. *Izé.*

ÚJDONSÁGOK.

Személyi hírek. *Jórim* és *Jókhel*, a két napkeleti bölcs, tegnap este *Bethlehembe* érkezett.

A téli színház építése tárgyában nemsokára négyülés lesz; mint értesülök ez alkalommal *Scapora* Ferencz és *Nyékögő* Imre fognak szónokolni.

Nagyváradiak diésősége. Tudomásunkra jutott, hogy az *Ugron-Fejérváry* párbaj alkalmával a miniszter dr. *Bodor* Károly honvéd főorvost sürgönyözte fel; de, mivel a derék orvos épen az öreg *Szigligeti* Edét gyógykezelte, nem mehetett a fővárosba. Kapcsolatosan megemlítjük, hogy a sebek bevarrásához szükséges selyem czérnát *Palkovits* Imre kereskedéséből vásárolták.

Rabok karácsonyja. A folyó évi december 19-én megtartott vizsgálat alkalmával tizennégy rab 50—50 krt kapott. Egyszersmint megengedték, hogy kiki azt vegyen amit akar. Ugy halljuk *Luftglancz* Izidor, kit okmányhamisításért csuktak be, egy darab váltó ürlapot vásárolt: *Pruncsik* Marcsi betörő egy lakatot és *Rücskös* Suba Miska lótolvaj egy kötőféket.

Piaczot Olaszinak. Nemsokára teljesedni fog a polgárság egy részének azon óhajtása, hogy nem csak a *Körösön* túl, de a *Körösön* innen is legyen piac. Ugy tudjuk, hogy a polgármester a szükséges felszereléseket már meg is rendelte; többek közt harminczöt darab öreg kofát.

Légtüneti megfigyelések. *Időjárás.* Felül száraz, alul nedves. *Pénteken* szél; *szombaton* hó.

A LIGETBEN.

(RÁTKAY JÓZSEF ELEGIÁIBÓL.)

A kaszinón zászló
Leng,
A korcsolya cseng és
Peng;
Hogyha nem lesz vastag
Hó,
Ez az idő igen
Jó.
Tükör síma már a
Jég,
Nincsen rajta lyuk és
Lék.
A kisasszony jégre
Megy,
Ugy repül, mint veres
Begy.
Rohan a sok urfi
Is.
Mama mondja, hiss, hiss,
Hiss.

De hiába mondja
Ám
Együtt csúsznak, mint a
Szán.
Rátkay úr itt az
Úr.
Reggel, este farag
Fúr.
Korcsolyázik télen
Ő.
Csolnakázik, ha fű
Nő.
Vasat emel, ha nyár
Jő.
Izma kemény, mint a
Kő.
Kezében van a la-
Pát,
Mindent rózsaszinben
Lát.

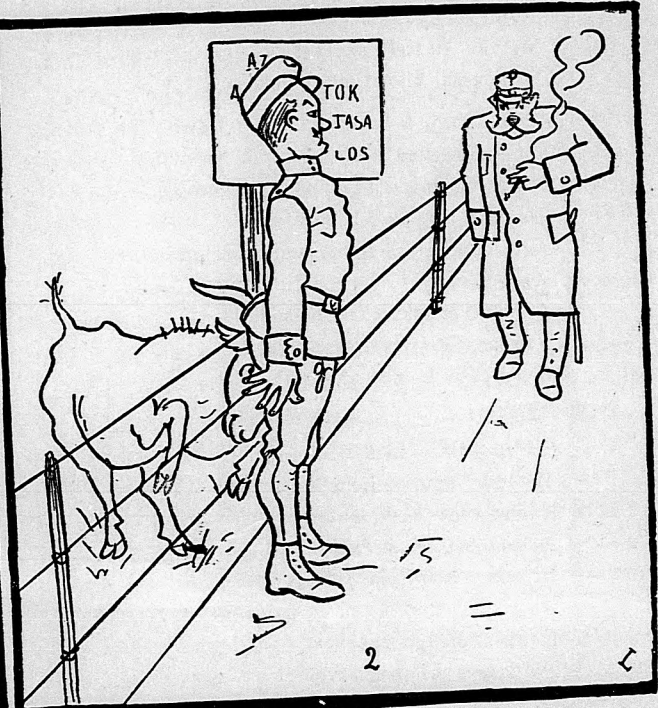
KÉT KOFA.

— Mit gondol kedves komámasszony, szerette ez a *Szent-László* király az aszalt szilvát?

— Nem hiszem én édes lelkem, hogy szerette volna, mert tiz esztendő óta — mióta itt árulok — azt se kérdezte tőlem, hogy mennyiért adom.

ÁLLATKERTBEN.

— Veszedelmes hapták. —

ESDEKLÉS.

Protektora, hü mentora
Fiók, süldő poetáknak,
Szerkesztő úr; hó vágyaim
Teljesülést öntől várnak
S a mint látja, szivem vágya,
Nem is olyan messze terjed. . .
Mélyen tisztelt szerkesztő úr!
Nyomassa ki ezt a verset!

Szerénység az ifju disze,
Melylyel, mint a gyémánt, ragyog,
De mit tegyek?! Barátaim
Azt mondják, hogy: genie vagyok.
Unszolának . . . próbáljam meg . . .
Azok nyernek, akik mernek.
Kérem, édes szerkesztő úr!
Nyomassa ki ezt a verset

Ha zavartam más a hibás,
Másnak, nem nekem köszönje . . .
Kísértgetett, csalogatott,
A dicsőség csáb-özönje,
Hittem: hogy, ki pennát markol
Azon perczben t. p. ét nyerhet . . .
Kedves, drága szerkesztő úr!
Nyomassa ki ezt a verset.

Művem a lapjában látni
Édes mámor, gyönyör volna;
„Füzfa lovag“ e csúf néven
Sohse hívna többet Olga.
Ismeri tán?! a grisettet . . .
Éj szemei sötét vermek . . .
Igen tisztelt szerkesztő úr!
Nyomassa ki ezt a verset.

Igaz, félek, szeme koppan
Annak, a ki nagyon sovár
S versemnek, ha elolvasta,
Sirja lesz a papirkosár
Bús enyészet, nyügni ott le
És kegyelmet sohse nyerhet;
Tekintetes szerkesztő úr!
Nyomassa ki ezt a verset.

Kérem, édes redaktor úr,
Hisz volt ön is „kezdő gyerek!“
Különben, ha meg nem segít
„Félreismert lángész“ leszek,
Ki borzosan, villámszórva,
Menydörögve dühre gerjed . . .
Édes, kedves szerkesztő úr!
Nyomassa ki ezt a verset.

Es Ernyő.

KLÁRIKA.

Isztenem! Isztenem!
itt van a tajáczon.

Jaj be ajánosz ed
ünnepe isz ez!
Menni mindent hozott
netem a tisz Jézusz,
eszem a natát.

Majd med teczit
látni, hod ti vadot én,
ha fejveszem az uj ta-
bátomat, med a finom
cipőt.

Czathod méd ma
nem vót szabad fej-
venni a tabátot, mejt
aszt monta a mama,
hod összejetvájozom;

a cipőt med a tatám nem endette felhúzni, aszt a
tifodaszt tette, hod eltopit a tövezeten a tajpa.

Hej, pedid de tatajosz tisz ján lennét, ha tiezipném
madamat! Bojondujnánat utánam a davajjéjot.

Nade lesz méd szöllő lád tenéj! Lesz méd táncz-
isztola.

Szizjesztej esztéjén ejmedünt a tolonba.

Ott lesz az edész felszöbbs leján isztola apjaja
nadda.

A hetedit med a nolezadit osztályosot, med a te-
jesztedelmi isztolászot mind, mind.

Majd medlásszut ti fodja ájulni a petjezejmet.

Anni bizonosz, hod én nem fodot ezüczülni, mejt
ott lesznet az ideáljaim; tudom, hod tapósz lesznet,
mint a vajasz tenéj.

Ud biz a!

ELKÉSETT FÜRDŐI LEVELEK.

— A SZENT-LÁSZLÓ FÜRDŐBŐL. —
(XXX. CZIKK.)

VII.

Püspökfürdő, az idén, ma.

Arra ébredtem fel, hogy reggel van.

Megdörgöltem a szemeimet, egy nagyot ásitottam
és hasznos nyújtózkodások között felkeltem.

Legelőbb is az ablakhoz mentem és méla szemeim-
mel kitekinték a szabad természet lágy ölére.

Azaz, hogy bizony most nagyon is kemény öle van
a szabad természetnek, mert megfagyott a göröngy.

Nyolcz óra volt, midőn *Huncsák* Jánosné úrhölgy
bájos billegések között belépett szobámba és aszta-
lomra tette a finom kecsketejét.

Óh én *Huncsák* Jánosnét tisztellem, de a kecske-
tejet szeretem.

Első kérdésem is az volt, hogy: ténsasszony! hun
van János? Mire az erényes hölgy elpirúlt és csak

annyit mondott, hogy a víz partján van és nézi a fűrást.

Erre a hírre fenéig üritettem a tejes köcsögöt; magamra kaptam a sláfrokkomat és siettem a nagy sziklatörő géphez.

Huncsák János csakugyan ott állott.

Megszólítottam a merengő kertészt és azt kérdeztem tőle, hogy mit bámul kedves *Huncsákom*?

Mire ő azt felelte csehül, hogy a fűrót.

Bizony nehezen megy a munka, válaszoltam én; nem is remélem, hogy ezélt érjenek.

Alig ejtém ki e szavakat: locsesz, a képem közzé spricczel a meleg víz; azután pedig iszonyu bögéssel tódult kifele a habzó, gyöngyöző forrás.

Meg van! Szétrepedt a nagy szikla! Zubog a földből a fluidum.

Most lesz már nagyszerű a fürdőzés!

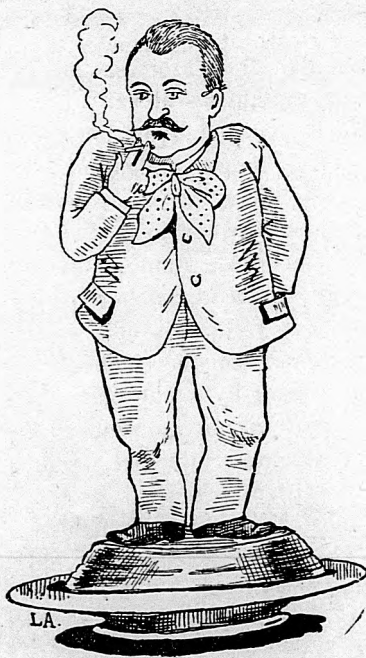
Öblös torokkal fogom nyakalni a szűz forrás vizét, melynek 42 foga van Czelziusné szerint.

Biz a meleg egy kicsit, dehát annál jobban elbágyad tőle az ember és annál jobban alszik tőle a közönség.

Dus László.

ÉDES SÉGEK.

— Feltáalja Ruzs Károly. —

Szentsékes ék

Ketyelmes Isten!

Alik tyőszöm a sok komisszionit teljesíteni.

Aunyi a tolkom, úty sietek, hoty a lápammal majt asz orromra hákok.

Kafarok, tyúrok ekész nap; mék a körmöm is elkopik a mészes kofászlól.

Szoaré, tiné, tesőné minten előkelő háznál és ilyen-

kor kapós a *Krém-torta*, a pompás *Szakher*, asz imposzáns *Topos*.

Natürel, hoty püszke fatyok, mitön jönnek a nopl hászaktól asz inasok.

Ah, a Ruzs ety kimerithetlen kincses pánya; mész és étessék terem asz én takasztó teknőmpe; te aszért nekem is fan keserüsékem; fan pizzony!

Most is olyan fűriő fatyok.

Hát instálom, hoty ne lennék!

Persze, hoty asz fatyok.

Horripil, amit én felem tesznek, csak tessék elképzelni, tisz órakor már pe kell esukni asz üszletet.

Reám, a Ruzsra is kiakarják terjeszteni a szikorú szárórát.

Ah esz mékis porszasztó szotisz!

Ety előkelő, kifáló czukrásztát ety nifóra helyeszni a lepújokkal.

Szárják pe a másotranku péküzleteket; csukják a *Müllert*, te ety Penetekfalfi *Ruzs* Károlyt, ety előkelő, nemes szármaszásu empert hatyjanak nyitfa.

Skantál intészketés; miszerápl rentelet!

Hát aszután hofa járjanak asz előkelők; csak talán tisz órakor nem feküsznek asz átypa; a kékférú urak nem mennek tormiroszni a tyúkokkal, hanem jönnek ite hoszzám amüsziroszni.

Asz nem is lehet, nem is fok mektörténhetni, hoty féke letyen asz isteni mulatsáknak, mert én éjfélt után két órakor is csak aszt fokom a fentékeim fülépe susokni, amit ettik susoktam, hoty: üssük el.

FURCSA HIRDETÉS.

(Kihirdetnik kel minten falupa!)

Kel min len.

Eszernótzszásznoleczfannéd 16 szeptember jó reggel, kettő vad három óra elmentem innét az úh miltosága króf Kornisz utvarpa *kető* kopó kuta.

A Pak nad, terék kopó folt, fekete a hátát, fejer a mej izs a has, nad szeme is szála, szeme fine sárka votig, nem igen hosszu a farkad, *dudás* hod hinak, a legelső fogad nadon viselik, rajtad látszik nem igen iflu kuta vad.

A Nöstén tarsi kisep vótig, fekete a hátát, fejer a farkad, a has kicsin sárga tetszik, a fő a nefed *Kurta* vót, inkább visla mint kopó. Kuta forma szőrös kicsin a farkad, a nöstén most csiklangya.

A ki valami tud, hol a két kuta van és loco ide hozok, öt nimet forintod kapik.

Istálom minten pecsületes urasákok, ha valami halitak, ara leden olyan ló is mekiszteni ite a Pusztán a szerepi fįjatal miltosakos krőfpa.

Fridolini Pliczek,

Lajbjäger 'asz örek krőfnek.

Enketelem istálom, nem olan ló van madár, én csak esztendő it vadam, a Madárország melet is makam tánultad eszt.

Kel min fen.

PROGRAMMBESZÉDEK.

— Rövid vázlatok a téli hadjáratra. —

Kormánypárti jelölteknek ajánlva.

Szeretve tisztelt polgártársak!

A nyáron az országában melegedett a fejünk búbja az obstrukciótól; most pedig lefagy a fülünk czimpája a hidegtől.

A nagy természet alszik, de nekünk sarokra kell állani.

Nyugtalanság, zavar mindenféle!

És ennek egyedül a rakoncátlan ellenzék az oka.

Ha így haladunk a lejtőn lefele, ma-holnap elveszíti a kerület mindamaz előnyöket, amit eddig megszereztem; a királyijárásbiróságot, a dohánybevéltő hivatalát és a helyi-érdekű vasutat.

Hanem azért nem kell kétségbe esni, mert ha kezemben lesz az új mandátum, halálom napjáig azon leszek, hogy *Csömörkény* községe, mint e kerület cenztruma, megkapja a királyi táblát.

Most pedig szívesen látom tisztelt polgártársaimat egy kis zártkörű, családias jellegű disznótorra.

Éljen!

*

A nemzeti párt jelöltjeinek ajánlva.

Kegyes választók!

Hideg van, de bennünket hevit a szent *Antal* tüze. Nevünket megváltoztattuk, de nem kormányengedélylyel, nem ötven krajczárért, hanem meggyőződésünk folytán.

A nemzeté a *Nemzeti párt!* Mienk a jövő, *Szapáryé* a multak romja!

Csatára Erdély!

Csatára Magyarország!

Szűz-Máriás lobogónk alatt nyáron is, télen is, hidegben is, melegben is, csak azt sohajtjuk, hogy éljen a haza.

Ámen!

*

A szélbal jelöltjének ajánlva.

Rab hazának rab gyermekei!

Vérünkől szakadt polgárok!

Kietlen téli idő!

Farkas ordít a nádas berekben, kuvik rikoltja rémes dalát; varjuk kárognak a forspontosok lovai felett és szakad a hó.

A nép csizmáját lehuzzák adóba; boldog, a kinek boeskorra jut.

És míg a nemzet jégesapót szopogat, addig a nadragos urak Budapesten, a meleg kemencze mellett kiadták a kegyetlen parancsolatot, hogy ne kukoricza kapálaskor, hanem jégtörő *Mátyás* napján legyen a követválasztás.

Összehűlnek a családapák, berekednek a honleányok és ezeknek az embertelen istentelenségnek az oka ki volna más, mint gróf *Szapáry* Gyula és a mamelukok.

Óh barátaim, tartsatok össze, bujjatok együvé ebben a zord téli időben és átmelegedett tüdővel, tele torokkal kiáltjátok, hogy: éljen 1848! Éljen *Kossuth* Lajos!

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

— Özvegy Etsedy Albert költeménye. —

Szerdán éjjel, szerteséjjel
Kóborogtam az utcán;
Kutya morgott, gyomrom korgott
S én e hangot hallgatám.
Óh mi kínos, ha nincs zsíros
Piritos a gyomorba.
Az ember ész gondolni kész,
Hogy elpusztul nyomorba.
Bosszús voltam és nem szóltam
Senkihez sem mérgemben,
Mert csak avas pár ócska vas
Csörgött az én zsebemben.
Bánatomban, mindjárt nyomban
Hazavitem a képet.
Ámde furcsa; kapum kulcsa
Valamerre eltévedt.
Meg-megálltam, kukueskáltam
Ott az utc'ajtó előtt;
Mignem végre, félre lépve,
Meggillantottam egy nőt.
Holdfényénél, a forgószél
Maglebbenté fátyolát
S uram fia, nézem ki a?
Alig hívem a csudát.
Utánnam jár ő, a ki már
A szívem rég megcsalta;
Most is szeret s értem eped
Csicsóné, a kis csalfa.

R E N D.

— Lassu Mátyás városi hajdu okoskodásai. —

No, a nyüstyit; kisz van az uj mundír!

Fájentos posztóbul van a szövetytye, a pityke meg akkip ragyog rajta, mint az menybéli csellag.

Hej, be nehezen is juték be az ármadijába; mír, azír, merhogy koros vagyok.

Asz mondá *Rinylér* feőkapetány úr, hogy a *Frájla* csacsinak is, nekem is kihullott mán az csikófogam.

Szerencsére kiadá az bizonylatot a *Decker* főmarhadoktor úr.

Ki bija! No az a viziraport osztán használt is, mír mer hogy meg vót írva abba, hogy birom a szógálatot.

Igy juték a szürke szamarammal együtt a váras kenyerire.

No, hanem lesz is rend ezután; még szent *Habakuknak* is haptákba muszáj állani, ha mi parancsojjuk.

Nagy léssen az szigoruság, meg az eriny.

Rinylér ur sem kacséngat mán a kasszéros frajlákra.

Bezony puhul a feőkapetány úr, nem gondol ú a feődön járó angyalokra, csak a hévataljának il.

Víge a pajkoskodásnak!

Én is abba hattam a csizmadiáskodást, sutba vág-tam a dikicset meg a kaptafát, a felesigem száját pég bekentem cserizzel.

Rendes renydőr vagyok mos mán; fínyes kard az ódalamon, sinyléderes sipka az fejem búbján, meg levolver az markomba.

Jaj a bétörőknek, ha nyakon csípődnek, mer úgy a czenrunyokba pukkantok, mint az parancsolat.

Jó bélátásom is van nékem; a multkor is bele tanáltam a cziltábla kellő közepibe; mingyá ki is nevezett *Rinylér* ur siczezesnek.

Hej, csudálkoznak is mos rajtam a bétörők, meg a

toroncok, még a szemem sugara sem úgy vellog mint eddég; de tán meg is javul mán a níp, nem lesz annyi hercze-hurcza.

A *Szonnyenvír* bőtytát is elkasszáják onnét a kishéd mellől.

Helyesen, hadd pusztujjik a limlony.

Nem úgy van mán, mint vót rígen, nem az a nap van az égen; megfordult az velág!

Hej csacsi, csacsi! Vajjon kibírjúk-í az örökös strapát?

Ki hát, az arkangyalát!

Hapták *Frájla*! Osztán csend, rend, csitt!

AZ ÉLELMES DIÁK.

(Adoma.)

Miskának négy forintot küldött az édesapja, hogy fejeltesse meg a csizmáját.

Sok pénz volt ez egy negyedik gymnazista kezében, kiváltkép akkor, midőn valaki rossz czimborákkal társalkodik.

Már pedig olyan vásott fiú nem igen volt az iskolában mint *Marczi*. Ez a gonosz kölyök váltig biztatta *Miskát*, hogy költsék el a csizmára valót.

— Jól van költsük el, de csak két forintot; mert ha már nem fejeltettem meg legalább megfoldatom és megtalpaltatom.

Hanem az ember csak tervez és bizony a négy forintból csak egy forint maradt.

Más fiú kétségbe esett volna, hanem *Miska* nem jött zavarba.

Másnap, midőn az iskolába ment, elhatározta, hogy *kiluttriázza* a megmaradt egyforintos bankót.

Csinált száz számot és a negyedik osztály lelkesedéssel megrakta a numerusokat öt krajczárjával.

Boldog volt, aki megnyerte a forintot, de *Miska* is örömmel vágta zsebre az öt pengőt.

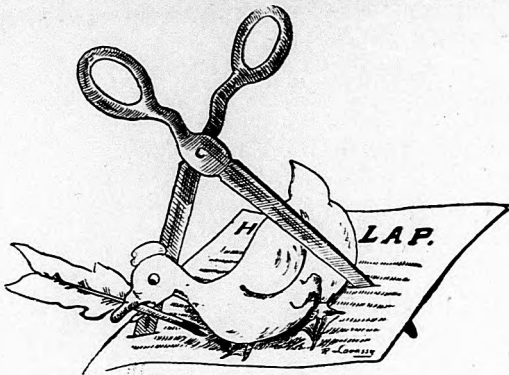
Sietett is rögtön megfejeltetni a csizmát, nehogy ismét a *Marczi* kezébe kerüljön.

K É P T A L Á N Y.

(Megfejtése a jövő számban.)

A SZERKESZTŐSÉGBŐL.

Érdekesnek tartjuk felemlíteni dióhéjban, hogy a közelgő ujév alkalmával a helybeli lapok előfizetési felhívásai miként hangzanak.

«SZABADSÁG».

Tisztelt közönség!

Minden párton megálljuk mi a sarat; jobbról is, balról is.

Laposak, de alaposak vagyunk; nem keressük a szenzációt, szeretünk mindenféle nárcziót, ha előfizető. Munkatársaink sorában tiszteljük a nagy kiterjedésű *Adorján* családot. A *Sándort*, ki a «Nemzet»-é, *Ármit*, ki a hazáé és *Emilt*, ki a gyorsírázaté.

Fürdői leveleket ír télen *Dus László*, nyáron *Bavard*.

Tessék előfizetni, különösen a körjegyző uraknak, mert azoknak muszáj is.

Tisztelettel:

Laczkó Ármin,
kiadó,

Rácz Mihály,
szerkesztő.

«NAGYVÁRAD».

Nyájas olvasó!

Ujjá születünk, megifjodtunk.

Elvünk a gyorsaság; repülünk, mint a *Sass* madár.

A gyilkosságokat előre három nappal közöljük; mert a gonosztevő urak bennünket a tett elkövetése előtt részletesen értesítenek.

Függetlenek és szabadok vagyunk felfele is, lefele is, oldalt is, hosszában is.

Meleg pártfogást kér

Lang József,
kiadó.

Iványi Ödön,
szerkesztő.

«NAGYVÁRADI HIRLAP».

1848.

Szabadság! Egyenlőség! Testvériség!

Lapunk e szent jelszó alatt jelenik meg hol dél-előtt, hol délután, hol néha, hol minden nap.

Pártunk pénzesebb tagjait, a szabad szó vértanuit, a halhatatlanság koszorújával ékesítjük fel s bár a világesemények közlésében kissé késünk is, de szavunk nyomatékkaal bír a *Tiszá*-tól az *Adriá*-ig és bármiként áskálódik ellenünk az kaurmány, hamvainkból feltámadunk, mint a *Phönix*.

Alázatos szolgálói

Szigligeti Ede,
kiadó.

Nemes Paksy Gusztáv,
szerkesztő.

«JOGI ÉRTESETŐ».

Tisztelt közönség!

Használható papíron, a *kiadó* arczképével jelenünk meg.

Tessék, tessék, most kezdődik!

Rosen^{thal.}
baum.

«BAGOLY».

Nevessetek és fizessetek.

Nasi vasi *Lovassy*,
szerkesztő és kiadó.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS.

Szomorú és víg közönség!

A kemenczében a tűz ég;

Deha búsan ülsz a suton,

Elálmosít az unalom.

Azért hát ne dörcczögj, mörczögj,

Mint valami özvegy hörccsök,

Hanem minden igaz magyar

Fizessen elő most hamar;

Mert a «BAGOLY» vígan huhog,

Ha nap süt, ha eső zuhog

S mint láthatni itt e képen,

Meg is áll a vizen s jégen.

*

A „BAGOLY” előfizetési ára:

Egész évre	8	frt	—	kr.
Fél évre	4	»	—	»
Negyed évre	2	»	—	»
Egyes szám ára	—	»	16	»

Előfizetési pénzek a «BAGOLY» kiadó hivatalába,
Nagyváradra küldendők.

3 ÓRA ALATT KÖKEMÉNYRE SZÁRADÓ

legfinomabb **borostyán**

SZOBAPADLÓ-LAG

I. Schramm Christoph-féle 1 kg dobozban 1 frt 20 kr.

Schramm és Hörner-féle 1 kg dobozban 1 frt 10 kr.

Chitz és Meller-féle --- --- --- --- --- frt 90 kr.

KAPHATÓ

BERKES BERTALAN-nál

NAGYVÁRAD, Zöldfa-utcza 33. sz.

Minták ingyen és bérmentve.

➔ VIDÉKI MEGRENDELÉSEK
gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

SZABADALMAZOTT CSERÉPKÁLYHA.

A téli idény közeledtével, addig is, míg részletes és mintákkal ellátott árjegyzékemet közrebocsátom, felhívom a t. közönség becses figyelmét

a Sipos-féle rendszerű szabadalmazott közép-légvonalu (közép-hőáramu)

cserépkályháimra,

melyeket a legcsinosabb és legtartósabb kivitelben és színezésben folyton nagy választékban raktáron tartok, s melynek hasznosítási jogát **Magyarországra** megszereztem.

Ezen kályhák előnye a cserépkályháknál tapasztalt kellemes és egészséges hőáramlásan felül, **a szoba gyors felmelegítésében, az elért hőfok állandó megtartásában,** különösen pedig egyéb cserépkályhákhoz képest

a tüzelő anyag nagy megtakarításában nyilvánul.

Az ily rendszerű kályhák ezen előnyei gyakorlatilag már bebizonyítvák.

Az **árak** a nyújtott előnyök daczára **mérsékeltek**, úgy, hogy a megtakarított tüzelő anyag értéke az árkülönbözetet már e tél folyamán fedezi. Ezen kívül a régi rendszerű csinos és tartós cserépkályhákat jutányos áron szállítom.

A raktár PALKOVITS IMRE kereskedése Fő-utcza, Rimanóczy-ház, a nemzeti Kaszinó átellenében, hol a kívánt felvilágosítások készséggel adatnak.

Nagyvárad, 1891 szept. 12.

Mély tisztelettel

RIMANÓCZY KÁLMÁN.

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPÍRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON.

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPÍRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.